

Kendelse

afsagt den 21. februar 2023

Sag nr. 2022-80-0922

[Klager 1]

[Klager 2]

[Klager 3]

[Klager 4]

mod

Fyens Stiftstidende

[Klager 1] har på egne vegne og på vegne af [Klager 2], [Klager 3] og [Klager 4] klaget til Pressenævnet over artiklerne ”*Fynsk vikarfirma bag polsk arbejdskraft er gået konkurs*” og ”*Hentede masser af polakker til Lindø: Fynsk vikarfirma er gået konkurs*”, som blev bragt af *Fyens Stiftstidende* den 22. og 29. oktober 2022 henholdsvis i den trykte udgave og på netavisen *fyens.dk*, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager 1], [Klager 2], [Klager 3] og [Klager 4] har navnlig klaget over artiklernes vinkling og manglende forelæggelse.

1 Sagsfremstilling

De påklagede artikler

Fyens Stiftstidende bragte den 22. oktober 2022 artiklen ”*Fynsk vikarfirma bag polsk arbejdskraft er gået konkurs*” i den trykte udgave i BUSINESS-FYN-sektionen, sektion 1, side 18. Artiklen har følgende underrubrik:

”Odense-virksomheden [Selskab A] er gået konkurs efter 12 år med udlejning af arbejdskraft til blandt andre [Værftet] og andre virksomheder på Odense Havn. Selskabet skilte sig ud ved i perioder at have tæt forbindelse til en narkodømt odenseaner.”

Af artiklen fremgår følgende:

”ODENSE: Vikarfirmaet [Selskab A] holdt ud i 12 år og kom igennem syv undersøgt, før selskabet gik konkurs i begyndelsen af oktober.

Ifølge dens egne oplysninger begyndte virksomheden med at udføre større og specielle rengøringsopgaver især inden for skibsindustrien. Virksomheden har holdt fast i at fokusere på skibs- og offshore-industrien på det tidligere Lindøværft, men har med tiden hovedsageligt beskæftiget sig med at udleje arbejdskraft fra blandt andet Polen. En af de største kunder har været skibsværftet [Værftet].

Begyndte godt

I de første år siden etableringen i 2010 gik det fint for virksomheden med pæne overskud i fire ud af de første fem regnskabsår og med et gennemsnitligt medarbejdertal, der toppede på 90 personer. Men i de seneste syv år har der kun været et enkelt, meget lille overskud, ellers er alle regnskaber endt med et minus.

Regnskabet for 2020 tændte for alvor advarselsslamperne med en alvorlig løftet finger fra revisoren, der ikke var tilfreds med en del af regnskabet. Året efter - i juli i år - var hans utilfredshed vokset betragteligt, og han advarede om, at regnskabet "ikke giver et retvisende billede".

Ledelsen erkendte i regnskabet, at der var brug for mere kapital, og at den ikke havde sikkerhed for, hvor pengene skulle komme fra. Den forklarede, at problemerne skyldtes coronatiden og en gæld, der havde vokset sig for stor.

Ishockeyspillende direktør

Underskriveren af regnskabet var [Klager 4], der havde været direktør siden 2020 men forlod posten kort efter, at regnskabet var offentliggjort. Hans forgænger, søsteren [Klager 3], var direktør fra 2015 til 2020. [Klager 4] spillede i en periode for ishockeyklubben [Klubben]s førstehold.

De to er også opført som virksomhedens ejere med 50 procent af aktierne til hver. I [Selskab A]s datterselskab [Selskab B], har de to siden november 2021 haft deres far, [Klager 2], ansat som direktør. Det samme har han været i en kortere periode i selskabet [Selskab C], som også var ejet af [Selskab A], men som gik konkurs i 2020. Tidligere ejede [Selskab A] også selskabet [Selskab D], men det blev i 2020 overtaget af [Klager 4] i samarbejde med samme [Klager 2].

Otte år for narko

Han blev et kendt navn i 2002, da han blev idømt otte års fængsel for sammen med sin lillebror, [Klager 1], at have handlet med 4,3 kilo heroin.

I 2008 begyndte brødrene en erhvervskarriere med poster som henholdsvis direktør og bestyrelsesmedlem i det senere konkursramte [Selskab E], og i 2016 var [Klager 2] i en kort periode medlem af bestyrelsen i burgerforretningen [Restauranten]. Især fra 2018 har han været aktiv i selskabsverdenen med ejerskab samt bestyrelses- og direktionsposter i 18 selskaber - især i ejendomsbranchen. Mange af selskaberne har samme adresse som [Selskab A].

Uro om lønninger

[Selskab A] kom i søgelyset i 2015, da TV2 Fyn skrev, at en række polske vikarer, der arbejdede hos [Værftet] på Lindø, fik en meget lav løn. Værftet havde ansat dem gennem [Selskab A], men det var ikke helt klart, om ansvaret for løn og arbejdsforhold lå her eller hos nogle selskaber, der var underleverandører til [Selskab A]. [Værftet] besluttede på grund af sagen, at alle vikarer herefter skulle være ansat direkte af [Selskab A]. [Værftet] afviste også, at de arbejdede til lav løn på værftet.

Det har ikke været muligt at få kommentarer fra [Selskab A] eller konkursboets kurator, og der er ingen oplysninger om, hvor meget virksomheden skylder væk. Ved udgangen af 2021 var den samlede gæld på 20 millioner kroner. [Selskab A]s telefonnummer besvares af en telefonsvarer, der fortæller, at kontoret holder sommerferielukket frem til mandag 6. august.”

Fyens Stiftstidende bragte den 29. oktober 2022 artiklen ”*Hentede masser af polakker til Lindø: Fynsk vikarfirma er gået konkurs*” på netavisen fyens.dk. Artiklens indhold var enslydende med indholdet af artiklen ”*Fynsk vikarfirma bag polsk arbejdskraft er gået konkurs*” bragt den 22. oktober 2022 i den trykte udgave af Fyens Stiftstidende.

Efter offentliggørelsen

[Klager 1] skrev efter offentliggørelsen af de påklagede artikler med Fyens Stiftstidende via mail om sine indsigelser mod omtalen.

Fyens Stiftstidende fjernede herefter den 1. november 2022 [Klager 1]s navn fra online-artiklen.

[Klager 1]s, [Klager 2]s, [Klager 3]s og [Klager 4]s klage er modtaget i Pressenævnet den 6. november 2022.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1]s, [Klager 2]s, [Klager 3]s og [Klager 4]s synspunkter

Vinkling

[Klager 1], [Klager 2], [Klager 3] og [Klager 4] (herefter klagerne) har anført, at Fyens Stiftstidende i artiklerne har valgt at vinkle en almindelig konkurs med [Klager 2]s straffesag for 21 år siden.

Det forhold, at [Klager 2] som ung mand var blevet dømt i en 21 år gammel sag, har intet at gøre med [Selskab A]s konkurs. En sådan vinkling kan have store konsekvenser for klagerne i både deres arbejdsliv, såvel som i deres privatliv, da de i artiklerne er nævnt ved deres fulde navn.

Klagerne har som eksempel på vinklingen henvist til følgende sætning fra artiklernes under-rubrik:

”Selskabet skilte sig ud ved i perioder at have tæt forbindelse til en narkodømt oden-seaner.”

Ved at indlede artiklerne på en sådan måde efterlades læserne med et indtryk af, at [Selskab A] ikke har haft ”rent mel i posen”. [Selskab A] er en virksomhed, som har bidraget positivt med op til 90 ansatte, herunder mange danskere, samt betalt mange millioner kroner i skat.

Klagerne har endvidere henvist til afsnittet med mellemrubrikken ”Otte år for narko”, hvoraf det fremgår, at [Klager 2] sammen med [Klager 1] i 2002 blev dømt for at have handlet med 4,3 kg heroin (en stadfæstelse af landsrettens dom af 2001). [Klager 1] er således blevet ”flettet ind” i historien, selv om han intet har med [Selskab A] eller dens datterselskaber at gøre.

Klagerne har ikke bestridt relevansen af at beskrive fynske virksomheder, herunder deres konkurser. Omtalen af de øvrige sager, som [Selskab A] har været part i, såsom arbejdskonflikten med 3F i 2015, er efter klagernes opfattelse muligvis også relevant at omtale. Klagen vedrører således ikke Fyens Stiftstidendes ret til at videregive oplysninger, der i forvejen er offentligt tilgængelige, men derimod helhedsindtrykket af artiklerne og det etiske i at vælge en sådan vinkling.

I den forbindelse har klagerne bemærket, at de er indforståede med, at dømte personer må leve med en vis eksponering, hvis de bliver idømt flere års fængselsstraf. Hvis den dømte person imidlertid under urimelige afsoningsforhold alligevel formår at knokle sig igennem hele afsoningen, således at man kan færdiggøre en længerevarende uddannelse på universitetet et år efter endt afsoning, at man under hele sin afsoning i et lukket fængsel ikke har haft en eneste anmærkning overhovedet om overtrædelse af fængslets regime, at man i 21 år ikke har nærmet sig narkokriminalitet og ikke har nogle domme ud over en trafikforseelse, ligesom man aldrig har gjort noget for at gøre sig bemærket i offentligheden, såsom medvirket i interviews, skrevet artikler eller bøger eller andet, men arbejdet hårdt for at komme videre med livet og skabe et fundament for sin familie, så er det klagernes opfattelse, at det ikke er rimeligt, at navnene skal nævnes i artiklerne.

Klagerne har med henvisning til ovennævnte beskrivelse og argumentation fundet artiklerne særdeles kritisable. Artiklerne er efter klagernes opfattelse både useriøse i deres vinkling og er et karaktermord af klagerne.

Forelæggelse

Klagerne har anført, at Fyens Stiftstidende ikke har forelagt artiklernes oplysninger for dem, og at de dermed ikke har fået mulighed for at komme til orde i artiklerne.

Klagerne har bemærket, at der ikke er tale om omtale af en almindelig konkurssag på grund af Fyens Stiftstidendes valgte vinkling, herunder omtalen af den 21 år gamle straffesag, som ikke har noget med en virksomheds konkurs at gøre. Det er klagernes opfattelse, at et medie, som nævner fire personer ved deres fulde og let genkendelige navne i sammenhæng med en omtale som den påklagede, har pligt til at lade dem komme til orde.

Klagerne har afvist, at der i artiklerne ikke er fremsat oplysninger, som kan opfattes som ærekrænkende eller agtelsesnedsættende som anført af Fyens Stiftstidende i svaret til Presse-nævnet. Klagerne har i den forbindelse som eksempel henvist til sætningen ”selskabet skilte sig ud ved i perioder at have tæt forbindelse til en narkodømt odenseaner” i artiklernes under-rubrik. Dette er i den grad ærekrænkende og agtelsesnedsættende især for [Klager 4] og [Klager 3], der var 11 år, dengang deres far [Klager 2] fik en dom.

Fyens Stiftstidende har i svaret til Pressenævnet ikke taget reelt stilling til det faktum, at avisen har nævnt fire personer ved deres fulde navn, men har dækket sig und under den ”almindelige procedure” i omtale af konkurransager. Derved har Fyens Stiftstidende fritaget sig selv fra at leve op til avisens egne etiske retningslinjer om ikke at bringe artikler, der står uimodsagt.

Klagerne har henvist til Fyens Stiftstidendes egne etiske retningslinjer, hvor det af afsnittet ”fairness” blandt andet fremgår:

”Vi hører altid modparten. Vi lader heller en historie med grove anklager/potentielle konsekvenser vente, indtil alle berørte parter har haft mulighed for at kommentere, end vi bringer den uimodsagt.”

I slutningen af artiklerne oplyses det, at Fyens Stiftstidende har forsøgt at kontakte [Selskab A] og kurator for at få kommentarer uden held. Det fremgår imidlertid ikke, at Fyens Stiftstidende har forsøgt at kontakte klagerne, som er nævnt ved deres fulde navn i artiklerne, da avisen netop ikke har forsøgt at kontakte dem.

Det er klagernes opfattelse, at det er udtryk for dårlig journalistik, at et medie ikke lader navngivne personer komme til orde. I den forbindelse har klagerne bemærket, at [Klager 1] har haft det samme telefonnummer de sidste 15 år, og at hans telefonnummer nemt kan søges frem på internettet.

Sletning – punkt B.8

Klagerne har anført, at Fyens Stiftstidende har afvist at slette den påklagede online-artikel.

Artiklen er til stor ulempe for klagerne, som har et meget genkendeligt efternavn, hvorfor de ønsker, at artiklen enten slettes, eller at den som minimum bliver omskrevet.

Klagerne har oplyst, at [Klager 1] for seks år siden kontaktede Fyens Stiftstidende, fordi der ved en søgning på hans navn fremkom en ældre artikel omkring den straffesag, som han og [Klager 2] i 2001 blev dømt i. [Klager 1] forklarede Fyens Stiftstidende, at det var lidt svært at komme videre med sit liv, når artiklen fortsat fremkom ved en søgning. Fyens Stiftstidende oplyste, at det er avisens politik, at avisen efter 10 år, og efter man havde udstået sin straf, afindekserede personer, hvilket avisen også imødekom dengang med [Klager 1]. At Fyens Stiftstidende har valgt at ændre reglerne omkring afindeksering, siden [Klager 1] for seks år siden kontaktede avisen, er avisens eget prerogativ. Klagerne har dog bemærket, at ændringen er foruroligende, idet det risikerer at fastholde personer i fortiden, så de aldrig kan få en chance for at komme videre i livet.

2.2 Fyens Stiftstidendes synspunkter

Vinkling

Fyens Stiftstidende har indledningsvis oplyst, at baggrunden for at skrive artiklerne om [Selskab A]s konkurs er, at det i en tid, hvor et af de store problemer i samfundet er mangel på arbejdskraft, er af indlysende offentlig interesse, når et firma, der tilmed har været i branchen i mange år, går konkurs.

I forvejen beskriver Fyens Stiftstidende ofte konkurser i fynske firmaer, fordi det har offentlighedens interesse, når det går op og ned i erhvervslivet. Når så en konkurs tillige sker i en virksomhed, som opererer i en branche, der – alt andet lige – burde have gode betingelser, finder Fyens Stiftstidende det i særlig grad relevant for offentligheden at perspektivere baggrunden for konkursen.

Nærmere research dokumenterede, at det ikke var gået [Selskab A] så godt de seneste år, idet der i årsrapporten var en revisionspåtegning om, at regnskabet ikke gav ”et retvisende billede”. Årsagerne til vanskelighederne blev i øvrigt angivet i artiklerne – begrundelsen ifølge regnskabet var coronatiden og gæld, der ”havde vokset sig for stor”. I den forbindelse fandt Fyens Stiftstidende det journalistisk relevant at nævne, hvem der tegner den pågældende virksomhed. Derfor er navnene nævnt. Det forhold, at der også har været andre konkurser relateret til den samme personkreds, er også journalistisk relevant at nævne.

Fyens Stiftstidende har nævnt hændelser så lang tid tilbage som 2002 for at give et samlet billede af, hvem der har været involveret i de nævnte selskaber ud over [Selskab A], der også – som det fremgår – tidligere har været omtalt i pressen.

Det er Fyens Stiftstidendes opfattelse, at det er relevant ved navn at nævne de ansvarlige personer omkring [Selskab A] og nært beslægtede selskaber for at give et så fyldestgørende billede som muligt. Oplysningerne om de nævnte personer og deres tilknytning til både [Selskab A] og de øvrige nævnte virksomheder samt oplysningerne i øvrigt om [Klager 2]s poster i en række andre selskaber skønnede Fyens Stiftstidende har offentlig interesse, da han har været omtalt i artikler gennem årene.

Fyens Stiftstidende skriver således om konkurser i fynske virksomheder, fordi det har almen interesse for avisens læsere. Det er på samme måde relevant at fortælle om, hvilke personer der står bag de virksomheder, der går konkurs. I dette tilfælde er der tale om en personkreds, som har været interessant i flere sammenhænge gennem årene: Narkodømmen i 2000’erne, ledelsesposter i det konkursramte [Selskab E], [Værftet]-sagen på Lindø i 2015 og ejerskab samt bestyrelses- og direktionsposter i en række selskaber med adresse samme sted som [Selskab A], som blev ledet af nære familiemedlemmer. Alle de nævnte oplysninger i artiklerne er offentligt tilgængelige.

Hvad angår navns nævnelser på [Klager 4] og [Klager 3] har Fyens Stiftstidende anført, at deres navne fremgår af de registre, der omtaler, hvem der står i spidsen for [Selskab A], og det er journalistisk relevant at nævne dem.

Fyens Stiftstidende har anført, at det desværre ikke havde været muligt at få en uddybende kommentar fra kurator i konkursboet trods gentagne henvendelser.

I den slags sager anser Fiens Stiftstidende altid kurator som den bedste og mest troværdige kilde, fordi kurator må formodes at have et uvildigt syn på en virksomheds muligheder.

Fyens Stiftstidende forsøgte også at få en kommentar fra selve virksomheden, men det var – som det fremgår – ikke muligt, fordi kontoret var lukket ned og kun en telefonsvarer med en gammel besked var tilgængelig.

Derfor har det også været umuligt at få relevante oplysninger om gældens samlede størrelse, hvilket også havde været relevant. Som følge heraf er kun angivet det, man kan læse sig til i regnskabet: en gæld på 20 mio. kr. ved udgangen af 2021.

Fyens Stiftstidende har bemærket, at det, når det handler om at lade personer komme til orde, efter praksis gælder, når der om dem fremsættes oplysninger, der kan opfattes som ærekrænkende eller agtelsesnedsættende. Det er der ikke tale om i dette tilfælde, idet alle oplysninger som nævnt er offentligt tilgængelige. Fiens Stiftstidende har viderebragt oplysningerne for at give et retvisende billede af, hvad [Selskab A] har været for en virksomhed gennem årene, og hvem der har tegnet den. Det er ikke normal praksis at forelægge alment tilgængelige oplysninger for dem, der er nævnt, for at få dem verificeret.

Sletning – punkt B.8

Fyens Stiftstidende har anført, at avisen har afvist at slette, afindeksere eller omskrive artiklen, men at avisen har fjernet [Klager 1]s navn fra online-artiklen.

Afindeksering af artikler, som i øvrigt er baseret på korrekte oplysninger og overholder de presseetiske regler, foretager Fiens Stiftstidende kun i ekstraordinære tilfælde, da avisen værner om sit arkivindhold som en vigtig del af den fælles Danmarkshistorie. I de helt ekstraordinære sager, hvor artikler afindekseres, beror det på individuelle skøn.

Hvis [Klager 1] for seks år siden har fået opfattelsen af, at der er en politik for afindeksering – her efter 10 år og udstået straf – har han fået oplysninger, der ikke er i overensstemmelse med den linje, der i dag er gældende i Jysk Fynske Medier (nu JFM).

Opsummerende er det Fiens Stiftstidendes opfattelse, at dækningen af [Selskab A]s konkurs er relevant og holder sig inden for reglerne om god presseskik.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Jørn Mikkelsen, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 43, at nævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmål om, hvorvidt der er sket overtrædelse af straffelovens bestemmelser om ærekrænkelser hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

Det falder endvidere uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om Fyens Stiftstidendes egne etiske retningslinjer er overholdt. Dette forhold behandles derfor ikke.

God presseskik

Vinkling

Klagerne har klaget over, at Fyens Stiftstidende i artiklerne har valgt at vinkle en almindelig konkurs med [Klager 2]s straffesag for 21 år siden.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A.1.

Det følger videre af de vejledende regler for god presseskik, at en sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget pågældendes tidligere straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, vedkommende nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyheds-sammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales, jf. punkt C.8.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de samlede indtryk giver et retvisende billede.

Pressenævnet finder, at omtalen af en virksomheds konkurs er i offentlighedens interesse. Det samme gør sig gældende i forhold til personer, der har en ledende rolle i en sådan virksomhed. Nævnet finder endvidere, at Fyens Stiftstidende på trods af den valgte, kritiske vinkel havde et ansvar for, at det samlede indtryk i artiklerne gav et retvisende billede af [Selskab A]s konkurs.

Pressenævnet finder, at omtalen af [Klager 4]s og [Klager 3]s erhvervsmæssige engagementer, herunder deres tidligere direktørposter i [Selskab A], er i offentlighedens interesse. Nævnet finder ligeledes, at [Klager 2]s tilknytning til [Selskab A], herunder hans tidligere direktørposter i datterselskabet [Selskab B] og selskabet [Selskab C], er i offentlighedens interesse.

Det er herefter nævnets opfattelse, at der ikke er grundlag for at antage, at artiklerne samlet set ikke giver et retvisende billede af [Selskab A]s konkurs, herunder selskabets ejerkreds, over- og underskud i de seneste regnskabsår og tvisten i 2015 om løn- og ansættelsesforhold. Det bemærkes i den forbindelse, at selskabsoplysningerne er offentligt tilgængelige i CVR-registret. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at fastslå, at artiklerne er forvanskede, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af Fyens Stiftstidendes vinkling og offentliggørelsen af klagerens navne.

Pressenævnet finder generelt, at omtale af straffesager har offentlig interesse. For så vidt angår mediernes omtale af ældre straffedomme, finder Pressenævnet det afgørende for bedømmelsen af omtalen, om den tidligere straffedom har en tilstrækkelig relevant sammenhæng med det emne eller den sag, som omtalen i mediet angår, ligesom blandt andet kriminalitetens alvor og karakter bør indgå.

Tre medlemmer – formand Martin Lavesen, Jørn Mikkelsen og Marlene Borst Hansen – udtaler:

Omtalen af den ældre dom fra 2002, der efter det anførte i artiklerne vedrører et strafbart forhold begået af [Klager 2] og [Klager 1], har efter vores opfattelse ikke en tilstrækkelig relevant sammenhæng med omtalen af [Selskab A]s konkurs. Som følge af den forløbne tid siden dommen, dommens karakter og artiklernes emne finder vi, at Fyens Stiftstidende ikke burde have omtalt straffedommen i sammenhæng med omtalen af [Selskab A]s konkurs. Vi finder derfor anledning til at udtale kritik af Fyens Stiftstidende for at omtale den ældre dom.

Et medlem – Lars Lindskov – udtaler:

Jeg finder, at det er relevant at omtale den tidligere alvorlige dom for heroinhandel, da artiklerne omtaler andre erhvervsforhold. Jeg finder dog, at den ene af de dømte personer, [Klager 1], ikke burde have været omtalt med navn, men det slettede Fyens Stiftstidende, da han henvendte sig til mediet. Jeg finder derfor ikke anledning til at udtale kritik af Fyens Stiftstidende for at omtale den ældre dom.

Forelæggelse

Klagerne har klaget over, at Fyens Stiftstidende ikke har forelagt artiklernes oplysninger for dem, og at de dermed ikke har fået mulighed for at komme til orde i artiklerne.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A.3.

Det er Pressenævnets opfattelse, at det som udgangspunkt er mediets ansvar at dokumentere, at der er udvist tilstrækkelig ihærdighed for at opnå kontakt til den, omtalen vedrører. Det er endvidere nævnets opfattelse, at et forgæves telefonopkald ikke udgør tilstrækkelige bestræbelser på forelæggelse.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Fyens Stiftstidende forud for offentliggørelsen af artiklerne via telefonisk kontakt forgæves forsøgte at indhente en kommentar fra [Selskab A], ligesom Fyens Stiftstidende forsøgte at indhente en kommentar fra kurator for konkursboet. Nævnet lægger endvidere til grund, at Fyens Stiftstidende ikke har forsøgt at forelægge oplysningerne i artiklerne for klagerne.

Pressenævnet finder, at oplysningerne om [Selskab A]s konkurs og klagernes erhvervs-mæssige engagementer, der er tilgængelige i offentlige registre, isoleret set ikke kan anses for at være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for klagerne. Nævnet finder imidlertid, at oplysningen om [Klager 2]s og [Klager 1]s straffedom fra 2002 i sammenhæng med omtalen af [Selskab A]s konkurs kan være skadelig, krænkende eller virke agtelsesforringende for klagerne. Når mediet har valgt at bringe den pågældende oplysning, skulle oplysningen derfor have været forelagt klagerne forud for offentliggørelsen.

Pressenævnet udtaler kritik af Fyens Stiftstidende for den manglende forelæggelse.

Sletning – punkt B.8

Klagerne har klaget over, at Fyens Stiftstidende har afvist at slette den påklagede online-artikel.

Generelt om punkt B.8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B.8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksene til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af B.8 i de vejledende regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksring, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

Artiklen indeholder omtale af [Selskab A]s konkurs, herunder selskabets ejerkreds, og at [Klager 2] sammen med [Klager 1] i 2002 blev idømt otte års fængsel for at have handlet med 4,3 kg heroin. Fyens Stiftstidende fjernede i november 2022 [Klager 1]s navn fra online-artiklen.

Det er Pressenævnets opfattelse, at artiklen fra 2022 på Fyens Stiftstidendes netavis fyens.dk med omtale af domfældelsen af [Klager 2] indeholder personoplysninger af følsom karakter, der som udgangspunkt må betragtes som værende særlig belastende for [Klager 2].

På baggrund af artiklens aktualitet og overordnede emne om en virksomheds konkurs, som er af klar offentlig interesse, finder Pressenævnet ikke anledning til at udtale kritik af Fyens Stiftstidende for at afvise klagerens anmodning om sletning eller afindeksering af artiklen.

Uanset grovheden af den begåede kriminalitet finder Pressenævnet imidlertid efter en samlet vurdering, at det ville være rimeligt at hindre tilgængeligheden af artiklen i forhold til [Klager 2]s navn ved at foretage anonymisering af [Klager 2]s navn i artiklen. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at der er gået 21 år, siden der faldt dom i sagen, at [Klager 2] ikke indtog en betroet eller fremtrædende stilling i samfundet, og at han ikke er en offentlig person. Nævnet har i lighed med ovenfor også lagt vægt på, at oplysningen om straffedommen ikke har en tilstrækkelig relevant sammenhæng med omtalen af [Selskab A]s konkurs.

Pressenævnet udtaler derfor kritik af Fyens Stiftstidende for ikke at have imødekommet klagerens anmodning om anonymisering af artiklen.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Fyens Stiftstidende at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Fyens Stiftstidende

[underrubrik]

Fyens Stiftstidende får kritik for at omtale en ældre straffedom, manglende forelæggelse og afvise at anonymisere

[tekst]

Fyens Stiftstidende bragte i oktober 2022 artikler om et odenseansk selskabs konkurs. Det fremgik af artiklerne, at en person, som havde tæt forbindelse til selskabet, i 2002 blev idømt en fængselsstraf for narkokriminalitet.

De omtalte personer i artiklerne klagede til Pressenævnet over, at Fyens Stiftstidende havde omtalt konkursen i sammenhæng med den 21 år gamle straffesag, at avisen ikke havde forelagt artiklernes oplysninger for dem, og at avisen havde afvist at anonymisere online-artiklen. Pressenævnet kritiserer Fyens Stiftstidende for at omtale den ældre straffedom, manglende forelæggelse og afvisning af anonymisering.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse i den trykte udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske til illustration af Pressenævnets logo og på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (i mediets rettelsesspalte). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skripttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

Offentliggørelse på netavisen

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal bestå i en selvstændig artikel med Pressenævnets logo som illustration. Artiklen skal prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse. Pressenævnets offentliggørelses-tekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten "Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen" direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik.

Skripttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.